

Jméno: děti [redakce]

Datum: 24. 7. 2018

číslo spisu: 5Om 504/16

Záznam z pohovoru s nez. a jednání s matkou:

Dnešního dne ve 14,00 hod. byl na našem oddělení proveden pohovor s nez., na který je doprovodila matka. S každým z nez. bylo hovořeno o samotě bez přítomnosti matky, pouze za přítomnosti vedoucí OSPOD Mgr. Joppové a kolegyně Bc. Jakubík. Nejprve bylo hovořeno s nez. [redakce].

[redakce] uvedla, že o prázdninách pojedou s mámou a jejím přítelem Petrem a bráhou do Egypta, už se těší. „Je hodnej.“ Jinak budou o prázdninách doma, možná pojedou ještě někam kempovat, nebo dělat výlety. Přes prázdniny se vídá s kamarády ze školy. Matčin přítel Petr s nimi nebydlí. S bráhou už to mezi sebou mají o hodně lepší. Spolu v pokoji už sice nejsou, každý má svůj vlastní, ale vychází spolu dobře. Na vysvědčení měla [redakce] jednu trojku z češtiny a pak ještě 2 dvojky.

Na dotaz, jak to ted' má s tátou uvádí: „No nechci tam, to se nemění.“ Na dotaz, zda jsou s otcem v nějakém kontaktu, uvádí: „Každou středu v 8 hodin mu telefonuje z mamky telefonu, no musíme. Já bych radši tátovi ani netelefonovala. Táta volá na mámy telefon nebo mu voláme my. Táta volá v 8 hodin a to já už chci jít spát.“ A proč se s tátou nedomluvíte, aby volal dřív, no on řekl, že si budeme volat v 8. Mně vadí, že mu musíme volat. Já bych chtěla být jenom s mámou a [redakce] a s tátou si nevolat.“ Na dotaz, jaké to je v DTP (Dům tří přání), uvádí: „Není mi příjemný tam chodit. Je mi nepříjemný, že tam musíme chodit.“

Následně je [redakce] tázána, zda by se chtěla vidět s příbuznými ze strany otce, např. sestřenice, prarodiče. [redakce] uvádí, že s Laurou a Olivkou si telefonují třeba k narozeninám, svátkům a tak, vidět by je ani nechtěla, stejně to má i s babičkou a dědou. [redakce] vyjadřuje obavu, že pokud by se s příbuznými viděla, mohl by tam přijít táta, protože babička s dědou se vždycky budou snažit svému synovi pomoci. „Vím, že by babička s dědou chtěli, abychom k nim šli.“ S babičkou ze strany matky se [redakce] vídá.

Co s tátou řešíte, když si telefonujete? „Někdy je to normální, někdy ne.“

Na dotaz, zda je ještě něco, co by mi sama chtěla říct, uvádí, že nic takového není. [redakce] Na průběhu pohovoru pokud se vyjadřuje o něčem nebo o někom ze strany matky, nebo

k něčemu, co jí je nepříjemné, začne některá slova zdrobňovat, nebo šišlat. [] odchází v klidu, nepůsobí rozrušeně. [] byla informována o tom, jak bude s pohovorem naloženo.

Poté bylo hovořeno s []. Hned na úvod je [] tázán, zda si s námi bude povídат, uvádí, že ano. [] působí ospale, v průběhu pohovoru si opakovaně protírá oči, je neklidný. S [] je v úvodu hovořeno o tom, jak tráví prázdniny. Uvádí, že pojedou do Egypta. Když je doma, tak hraje hry na telefonu a o víkendu s mámou dělají výlety, pojedou na hausbót na Slapy. Vídá se i se spolužáky ze školy. [] uvádí, že bydlí pouze s mamkou a se ségrou. Ted' se musel vracet ze ŠvP dříve, protože se mu po matce stýskalo, bál se, že se jí něco stane, měl úzkosti. Na vysvědčení měl 3 trojky z češtiny, francouzštiny a angličtiny. Se ségrou vychází dobře, normálně sourozenci se občas pohádají.

Na dotaz, jak to má ted' s tátou uvádí: „Říkali, doplňuje na těch terapiích, že tam nemusím. (myšleno k otci). Já bych tátu radši vůbec neviděl. Musíme mu každou středu telefonovat, to nechci, radši bych tátu vůbec neviděl.“ S příbuznými ze strany otci si telefonují k narozeninám, jinak se nevídají, tak mu to vyhovuje, vidět by je nechtěl. S babičkou ze strany matky se vídají.

V DTP se [] líbí, nenaléhají tam na něj, tak jako to dělali třeba v Prodialogu. V DTP si s nimi třeba jenom hrají hry. V DTP byli asi 3x nebo 4x.

O školní rok chodil na kroužky basketu, atletiky, ragby, bící. Od nového školního roku by chtěl chodit jenom na basket a bicí.

Jaké to je, když si s tátou telefonujete? „No divný. Já mu nechci dát číslo svého telefonu, protože by mi zase pořád psal. Já jsem si zrušil mail, protože mi tam tátka pořád psal, jako kdyby mě vydíral. Bylo to hrozně nepříjemný, to čist. S tátou se po telefonu bavíme o tom, kde jsme byli, co jsme dělali a jak se máme.“ Na dotaz, co by musel tátka udělat, aby se jejich vzájemné vztahy zlepšili, uvádí: „ No nevím. Asi by mu museli vyměnit mozek. Táta se chová nenormálně. Táta je furt stejně. Táta ted' když byl u nás před barákem, tak říkal, že za to nemůže, může za to máma, táta se chová pořád stejně.“ To ti nebylo nepříjemný tam k tátovi jít a bavit se s ním před barákem? „Já s ním mluvil oknem.“ Ale proč jsi vůbec vycházel, když ti to bylo nepříjemný, mohla s tátou mluvit máma, ne? No on pořád naléhal. Ted' naposledy tátka napsal mámě, že si pro nás na prázdniny přijede k nám domů, tak nás máma sbalila a když tátka přijel, tak jsme mu řekli, že k němu nechceme, tak zase odjel.

Na dotaz, jak vychází s přítelem mámy, sděluje, že dobře, že je hodný a v pohodě, bydlí v Praze. Já nechci, aby tátka věděl, kde mámy přítel bydlí, protože by ho zase otravoval, tak jako to dělal jejím předchozím přítelům. To, že toto tátka dělal, vím od něj, říkal mi to.“

Je ještě, něco, co by si chtěl říct, ty sám? „Že k němu nechci.“ [] je informován o tom, jak bude s pohovorem naloženo. Po skončení pohovoru nezl. odchází k matce.

209-4

Poté bylo ještě hovořeno s matkou nez., která byla v krátkosti seznámena s obsahem pohovoru. K tomu, že se [] musel předčasně vrátit ze ŠvP, matka uvádí, že to nečekala ani ona, ani [] protože zimní ŠvP zvládl. Paní učitelka to popisovala tak, že [] byl na ŠvP spokojený, ale pak na něj najednou padl splín, přestal jíst, koukal se do zdi a říkal, že má představy, že se mámě může něco stát a že by musel k tátovi. Doma se vše upravilo. [] užívá lehčí antidepresiva. Rovněž hospitalizaci v nemocnici [] nezvládl a musel se vrátit dřív, personál nemocnice [] přesvědčil o tom, že musí jít domů a to i přesto, že ho matka každý den v nemocnici navštěvovala.

Následně matka popisuje situaci, kdy si otec pro nez. přijel na prázdniny. Sděluje, že jí otec v pátek odpoledne napsal, že si pro děti ráno v 9,00 hod přijede a bude s nimi měsíc, tak jak je to v rozsudku, prý mu to všichni radili, aby to udělal, a on nemájinou možnost. Matka otcu psala, že si nemyslí, že je to dobrý nápad, že děti vystaví stresu, ale radila se svým právníkem, který jí řekl, aby děti připravila. Pak si pro děti otec přijel a oni mu řekly, že s ním jet nechťejí, matka u toho byla. Děti chtěly, aby šla s nimi.

Matka uvádí, že obě děti chtějí být stále s ní. Na dotaz, jak je spokojená s DTP uvádí, že si ještě není jistá. Otec při sezení vždy svaluje vinu na matku a ona musí vše vysvětlovat. Dle matky by děti potřebovaly hlavně klid, aby na ně otec netlačil, a pak se to možná upraví. Doposud děti klid dle matky neměly. Neustále musí někam chodit a něco někde říkat.

Matka byla informována o obsahu posledních dvou jednání s otcem. Následně byl matce předán k podpisu IPOD, dříve nebylo možno se s matkou na podpisu domluvit. Matka byla informována o prodloužení platnosti IPOD s ohledem na to, že plánovaná případová konference v červnu, se po konzultaci s Mgr. Knihou nekonala a bude přesunuta pravděpodobně na září/říjen. OSPOD je domluven s Mgr. Knihou na tom, že si začátkem srpna zatelefonuje a domluvíme se na termínu. Současně byla matka informována o tom, že jsou vyžádány zprávy z DTP a z psychoterapie Anděl a k soudnímu jednání bude zaslána zprávu o poměrech. Matka byla též upozorněna na to, že dle informací od soudu by se soudní jednání nařízené na 1. 8. 2019 nemělo konat. Další termín nám není znám.

Matka žádá o přeposlání záznamu z dnešního jednání, matce sděleno, že toto není možné, může si ho ofotit v rámci nahlížení do spisu. S matkou domluven termín. Matka byla informována o změně sociální pracovnice z důvodu odchodu klíčové pracovnice.

Zapsala: Bc. Barbora Hájková
sociální pracovnice

Přítomny: Mgr. Izabela Joppova
vedoucí OSPOD

Bc. Kamila Jakubík
sociální pracovnice